

2016. szeptember 18.

Mandabokor, Kálmánháza, Felsősim

CsIT

„⁶Nem a porból támad a hamisság, és nem a földből sarjad ki a vész, ⁷hanem az ember maga szüli a vést, melynek szikrái a magasba szállnak. ⁸De én az Istenhez fordulok, Istenre bízom ügyemet, ⁹aki hatalmas dolgokat művel, kikutathatatlanul, csodás dolgokat, megszámlálhatatlanul. ¹⁰Esőt ad a föld színére, vizet bocsát a mezőkre. ¹¹Magasra emeli az alant levőket, a gyászolókat oltalmazza segítségével. ¹²Meghiúsítja a ravaszok terveit, nem alkot kezük maradandót. ¹³Saját ravaszágukkal fogja meg a bölcseket és a cselszövők tanácsa megdől. ¹⁴Nappal is sötétben botorkálnak, tapogatóznak délben is, mint éjjel. ¹⁵Megszabadítja szájuk fegyverétől, az erős kezéből a szegényt. ¹⁶Így lesz reménysége a nincstelennek, a csalárdság pedig elnémul. ¹⁷Bizony boldog az az ember, akit Isten megfedd! A Mindenható fenyítését ne vedd meg! ¹⁸Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít. ¹⁹Hatszor is megment a nyomorúságból, hetedszer sem ér veszedelem. ²⁰Éhínségben megment a haláltól, háborúban a fegyveres kéztől. ²¹Nyelvek ostorától rejtve leszel, nem kell félned, hogy pusztulás szakad rád.” Jób 5,6-21

Szeretett Testvérek!

Jób élete, története igen rendhagyó, családi tragédiáktól nem mentes, nem mindennapi. Rengeteg szenvedés, megpróbáltatás éri ezt az embert. Egy istenfélő, becsületes, feddhetetlen, példamutató családapa, családfő, akinek rendezett élete van. Kiegyensúlyozott családi háttér, megalapozott egzisztencia, gazdaság. Mindene meg van, amire ebben a földi életben szüksége van egy embernek. A legfontosabb információkat tudjuk róla. Felesége, 7 fia és 3 leánya volt, azaz nagycsaládos ember volt. Hétezer juha, háromezer tevéje, ötezer pár ökre és ötszáz szamara, s rengeteg szolgája volt a ház körül. Hatalmas, ma is irigylésre méltó állatállománnyal rendelkezett. S ami a legfontosabb, félte Istent, kerülte a rosszat, ha bármivel vétkezett Isten ellen, azonnal áldozatot mutatott be, bűnbánatot tartott. Tehát igazán hívő ember volt. Egy családi idilli. Ki ne vágyna ilyen felhőtlen életre.

Azonban egyik pillanatról a másikra ez a szép, rendezett élet tragédiába torkollik. Isten megengedi, hogy a Sátán próbára tegye

ezt az embert. Óriási próbatételek sora. Először elpusztul az állatállománya, majd egy természeti katasztrófa folytán meghalnak gyermekei. S tudjuk, ha jön a baj, csőstül jön. Komoly betegség támadja meg testét, s ha jöhet még próbatétel, akkor ezután jött. Felesége is elfordult tőle, s arra bízta, tagadja meg az Istent és haljon meg. Ez az ember, akinek mindene meg volt, hirtelen egyedül maradt. Senki sem volt ott mellette a legnagyobb fájdalmak, nehézségek közepette. Több szemszögből lehet megvizsgálni ezt a történetet, Jób életét. Első kérdés: miért történt ez vele? Ha van Isten, akkor miért esett meg vele ennyi nyomorúság. Amit fontos leszögezni, nincs olyan dolog, amiről Isten ne tudna. Ezért mondja az Ige: „**Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek, és megálltak az ÚR előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is.** ⁷**Az ÚR megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az ÚRnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem.** ⁸**Erre ezt mondta az ÚR a Sátánnak: Észrevetted-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön: feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat.** ⁹**A Sátán így felelt az ÚRnak: Nem ok nélkül féli Jób**

az Istent! ¹⁰**Hiszen te oltalmazod őt, a házát és mindenét, ami je csak van! Keze munkáját megáldottad, és jószága elszaporodott a földön.** ¹¹**De nyújtsd csak ki a kezed, és tedd rá arra, ami je van, majd káromol még téged!** ¹²**Az ÚR ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezedbe adom, csak rá magára nem vet-hetsz kezet!”** Isten azt a vádat, melyet a Sátán mondott, visszautasítja, s megengedi, hogy próbára tegye a Sátán. Fel lehet tenni a kérdést, hogy miért állt szóba Isten a Sátánnal, miért alkudozott vele, azonban kérdésünkre nem ad választ. Egy biztos, a Sátán mindig az élet, az áldás ellen van. Mindig a jótól akarja megfosztani az embert. Történetünkben nagyon jól látható: az áldás Istentől van, a Sátán a rosszat, a békétlenséget, a szeretetlenséget munkálja. Isten a családot megáldani szeretné, a Sátán szétrombolni. Isten az élet forrása, a Sátán az embergyilkos. Isten a gyarapodás mellett van, a Sátán elvesz, megfoszt. Az emberi életben éleződik ki ennyire az Isten és a Sátán munkája.

Jób keresi a választ a kérdéseire, hiszen őbenne is megfogalmazódnak kérdések, de nem fordul Isten ellen, hanem Tőle várja az

erőt a terhek elhordozásához, s választ a miértekre. Jób egyetlen egy dolgot tud, Isten jelenlétében maradva találhat békességet.

Annyi ember a történelem folyamán átélhette ezt az Istentől jövő békességet:

- Gerhard Pál, aki 1607-ben született, s tragédiák sora törte meg életútját. 12 évesen édesapját, 14 évesen édesanyját veszítette el. Majd 1655-ben mikor megházasodott, elsőként Mária Erzsébet született, akit félévesen kellett eltemetni, majd a további 4 gyermek születéséből 3 gyermeke sírja mellett kellett megállnia. Aztán eltemette feleségét is. Istennél találva vigaszt írhatott rengeteg bátorító éneket, mint például: 52. Dicsérjük Istent, mind ki féli itt lenni, 53. Hogyne dicsérném az Istent, zengedező énekkel, 54. Mind adjon hálát Istennek, ki él e földön lenni, s tudott békességet találnia Istennél.
- Zimányi József, aki 92 hónapot töltött lágerban csak azért, mert Sztálinnak írt egy levelet.

Jóbnak rengeteget kellett szenvedni, emberileg nem találunk a miértekre választ, értelmet a szenvedésére, arra, hogy Isten miért engedte. Megérdemelte-e vagy sem? Nyilván nem, akkor viszont miért engedte mégis Isten? Úgy gondolom, Jób történetét is csak a Szentírásból kiindulva érthetjük meg, s válaszuk alapja nem lehet más, mint Jézus Krisztus, aki mindent elveszítve, otthagya jött erre a földre, jött el értem, szenvedett ártatlanul, kínozták, gyalázták, s mindezt úgy, hogy a „légynek sem ártott”. Nem követett el semmi bűnt. Ő, úgy, ahogy volt, életét adta a bűnös emberért. Minden, ami számára fontos volt, ott hagyta, mert az Atya számára az ember, te meg én voltunk a igazán fontosak. Ő tényleg ártatlanul szenvedett. De feltámadt a harmadik napon, s ez lehet az egyetlen egy vigasza az ember számára. Isten sokkal többel ajándékozza meg az embert, mint azt mi el tudnánk képzelni.

Jób élete Isten kezében formálódott. A rengeteg nehézség, próbatétel után a hűségét Isten gazdagon megajándékozta. A 42. fejezetben olvashatjuk, hogy Isten mindennek a kétszeresét adta. Tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer ökre és szamara lett, s szü-

letett mindezek után 7 fia és 3 leánya és élettél telve fejezte be életútját.

Azonban sokkal nagyobb az, amit Isten kínál Jézus Krisztusban az övéinek. Vele való közösséget, olyan erőt, mellyel átvészelteti az ember ezeket a megpróbáltatásokat, s a végén örök életet. Ez több mint kétszer annyi, ahogy Jóbnál olvashattuk.